

[Udenrigsministeren.]

ringens hensigt at søge det nordiske samarbejde på dette område udvidet. Mulighederne i så henseende vil komme op til mere detaljeret drøftelse på Nordisk Råds møde i februar 1962, men det kan allerede nu siges, at der i den særlige ministerkomité, som er nedsat under Nordisk Råd — foruden spørgsmålet om samarbejdet mellem nordiske u-landsinstitutter — er enighed om at forsøge et nordisk samarbejde på en række andre felter, som f. eks. fællesnordisk kursusvirksomhed og igangsættelse af en eller flere fællesnordiske bistandsprojekter i afrikanske udviklingslande. Da Norge og Sverige for tiden er i gang med en lignende omorganisering af deres bistandsvirksomhed som den, der her foreslås, skulle der netop i den kommende tid være særlig gode muligheder for at etablere et effektivt nordisk samarbejde på dette område, der bl. a. vil muliggøre, at de nordiske lande i fællesskab kan give sig i kast med løsningen af opgaver, som de hver for sig ikke ville have det fornødne menneskesmateriale eller de fornødne finansielle ressourcer til at løse.

Det er mit håb, at de enkelte partier under behandlingen af lovforslaget ikke alene vil tage stilling til forslagens konkrete bestemmelser, men især vil give udtryk for deres synspunkter på hele spørgsmålet om betimeligheden af en væsentlig udvidet dansk støtte til udviklingslandene. Der er her tale om at tilrettelægge en langsigtet politik, som ikke uden videre vil kunne ændres fra år til år. Mange af de projekter, der vil blive tale om at søge gennemført, vil utvivlsomt strække sig over en årrække. En tilslutning til lovforslaget skulle derfor også gerne indebære en tilslutning til tanken om en udvidelse af bistandsarbejdet og et vist forhåndstilsagn om, at de forventede bevillinger til dette arbejde kan påregnes stillet til rådighed på de kommende finanslove.“

Idet jeg henviser til udenrigsminister J. O. Krag's redegørelse samt til bemærkningerne til lovforslaget og til den af udvalget udarbejdede betænkning, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Jeg skal herved tillade mig for det høje

folketing at fremsætte *forslag til lov om indfødsrets meddelelse m. v.*

Nærværende lovforslag er udarbejdet efter samme retningslinjer som de senest vedtagne indfødsretslove, d. v. s. at der i et særligt afsnit er optaget de personer, der søger om erhvervelse eller bevarelse af indfødsret uanset bestemmelserne i lov nr. 379 af 12. juli 1946.

Det foreliggende lovforslag omfatter i § 1 248 personer, der søger dansk indfødsret ved naturalisation, og i §§ 2 og 3 5 personer, der omfattes af den fornævnte lov fra 1946, d. v. s. personer, der på grund af denne lov har været udelukket fra automatisk at erhverve dansk indfødsret, og som nu søger om at blive stillet, som om 1946-loven ikke havde eksisteret for deres vedkommende.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige og hurtige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om valg til folketinget.*

Også i sidste folketingsår blev der af den daværende indenrigsminister fremsat forslag til ændring i valgloven, men dette forslag blev, som det vil være tingets medlemmer bekendt, efter anden behandling delt i to, hvoraf det ene, der bl. a. vedrørte ændringer i valgbetsbetingelserne og i spærrereglen, gennemførtes, medens det andet, der vedrørte ændringer i valgkredsfortegnelsen, henvistes til fornyet behandling i det nedsatte udvalg. Udvalget nåede imidlertid ikke at afslutte sit arbejde inden folketingsårets udgang.

Det nu fremsatte lovforslag er i alt væsentligt overensstemmende med det forslag, der henvistes til fornyet udvalgsbehandling, og jeg kan derfor i det store og hele nøjes med at henvise til de bemærkninger, som den daværende indenrigsminister fremkom med ved forslagens fremsættelse i tinget.

Det folketingsudvalg, der blev nedsat til behandling af det oprindeligt fremsatte forslag, har stillet indenrigsministeriet en række spørgsmål, der nu alle er besvaret, men det derved tilvejebragte materiale har ikke givet mig anledning til at foretage ændringer i lovforslaget; dog har jeg på grundlag af materiale, der er fremkommet efter lovforslagets forelæggelse i sidste sam-